

# stichting kegelhuis "tivoli"

Op 4 december 1962 passeerde bij notaris A. Kornelis de akte tot oprichting van de „Stichting Kegelhuis Tivoli”. Het bestuur van deze stichting werd gevormd door de heren H. Timmer (voorz.), W. J. Chr. Müller (secr./penm.), H. J. Waelbers, C. P. van Asselt en Th. Rijkmans (leden).

De opzet was, dat genoemde stichting voor een periode van 12 jaar het beheer en de exploitatie van het kegelhuis op zich zou nemen. Het kegelhuis werd als het ware losgeweekt van de toen geheten N.V. Maatschappij tot Exploitatie van de Buitensociëteit „Tivoli”. Daarna zou het gehele object, zonder gebleven lasten, weer in handen van de N.V. „Tivoli” overgegaan. Aan het einde van het jaar gedurende deze periode werd rekening en verantwoording afgelegd aan de N.V., wier bestuurdersleden C. P. van Asselt en Th. Rijkmans zitting in het stichtingsbestuur namen.

Al op 16 oktober 1962 werd door het te formeren stichtingsbestuur een rapport opgesteld betreffende de renovatie van het in onhoudbare slechte conditie verkerende kegelhuis. De toen bestaande N.V. „Tivoli”, noch de sociëteitsvereniging waren financieel in staat hierin verbetering te brengen, reden, waarom genoemde stichting de „zorg” op zich nam. Alle kegelaars ontvingen een rapport, waarin werd uiteengezet wat, hoe en waarom de renovatie van het kegelhuis noodzakelijk was.

Reeds een jaar daarvóór begonnen de heren Timmer, Müller en Waelbers met weinig middelen het interieur van de kegelbaan zelf op te knappen, de hiertoe benodigde middelen werden opgebracht door de destijds bestaande 4 kegelclubs, t.w. „Animo”, „Alles Umme”, „Duim in 't Gat” en „Gooi 'm Om”, aan baanhuur een jaaropbrengst van een kleine f 1.000,-.

Tegelijkertijd werd als ideaal gezien de installatie van automatische banen, waardoor kegeljongens konden worden vermeden, voor de clubs een last en steeds weerkerende uitgavepost. Ruw geschat werd, dat deze automatisering een bedrag van f 24.000,- zou vergen.

Begin 1962 was inmiddels een 5e club aan het kegelfront opgedoken, genaamd „O.S.I.R.”, een 9-tal jongelui had zich gegroepeerd om op vrijdagavond, te beginnen met een huur van f 10,- per avond, wat kegel sport te bedrijven. Enthousiasme was er niet, het aantal deelnemers wisselde nogal. Dit was aanleiding voor de kegelstichting in september te informeren of men in het daaropvolgende seizoen nog belang bij het kegelen had. Daar dit niet het geval bleek te zijn, verlegde „Animo” zonder bezwaar haar clubavond van de donderdag- naar de vrijdagavond en dit is tot nu toe zo gebleven.

De reeds eerder genoemde provisorisch aangebrachte verbeteringen aan het interieur, zouden met de geplande automatisering vervangen moeten worden door een waardig interieur, met nieuw meubilair en centrale verwarming. De bestaande grote kolenkachel, later petroleumkachel, voor 382,- door Fa. Beijer omgebouwd, paste hierin niet meer.

Ter dekking van al deze schone plannen, werd het sociëteitslid B. G. Meijboom bereid gevonden aan de stichting een lening te verschaffen van f 23.000,-, tegen een rente van 6% en een looptijd van 12 jaar, minimum aflossing f 1.500,-/maximum f 2.000,- per jaar. De schuldbekentenis passeerde op 9 januari 1963 bij notaris A. Kornelis. 45 Sociëteitsleden, al of niet kegelbaar, stelden zich voor de geldlening garant.

Een beroep op de garantie-stellers is nooit nodig gebleken.

Een volgende stap was, de 4 bestaande kegelclubs van de plannen op de hoogte te stellen. Ter dekking van rente en aflossing der aangegane geldlening zou de jaarlijkse baanhuur van f 400,- naar f 1.000,- worden opgetrokken met als argument een waardiger omgeving en het vervallen van kosten voor kegeljongens/opzetters, voor de clubs een steeds weerkerende uitgavepost.

Sanders Import n.v. te Vianen leverde voor f 18.000,- de complete installatie t.w. 2 kegelautomaten, 2 muntmeters, 2 stel kegels, 2 stootmatten, 2 plateaus, 1 ballenloop en beuken dekl ijsten voor de bestaande kegelplanken.

Op vrijdag 7 december 1962 werd het vernieuwde kegelhuis officieel in gebruik genomen, een druk bezochte bijeenkomst in café-restaurant „Tivoli” onderstreepte dit feit, terwijl op 9, 10 en 11 december propaganda-kegelwedstrijden werden georganiseerd. De wedstrijd-jury werd gevormd door de 3 reeds eerder genoemde stichting-bestuurders. Als wedstrijdcommissie fungeerden de heren A. Gerlach, Chr. Klomp, B. C. A. Nieland, J. Schurink en W. Woudstra. Het programma bestond uit: een invitatie-5-tallen-wedstrijd voor dames en heren en een vrije-baanwedstrijd voor dames en heren (gemengd). Als prijzen waren beschikbaar o.a. een rijwiel, keukenuitzet, scheerapparaat en verder vele dagprijzen. De deelname was groot: Feestelijke prijsuitreiking 's avonds 11 december 1962 in het café-restaurant „Tivoli”.

In het seizoen 1963/64 werden de eerste volledige clubwedstrijden gehouden, met als inzet de „Dijkstra wisselbeker”. Tevens werden voor het eerst de persoonlijke kampioenschappen ver gooid, het vorige seizoen werd nog een halve competitie gestreden.

„Animo” werd clubkampioen, J. van Goor persoonlijk kampioen. 25 Januari 1964 werd gestart met

*Het is onderstaande Stichting een genoegen u mede te delen, dat de automatisering van de banen in Kegelhuis „Tivoli” is voltooid.*

*De officiële ingebruikneming zal op vrijdag 7 december e.k., des namiddags 17 uur plaats vinden. Uw aanwezigheid bij dit voor Meppel zo belangrijke feit zal op prijs worden gesteld.*

*Ook de dames heten wij van harte welkom.*

*Stichting Exploitatie*

*Kegelhuis „Tivoli”*

*Uitnodiging ter bijwoning van de ingebruikstelling der geautomatiseerde kegelbanen op vrijdag 7 december 1962, na een officiële ontvangst in restaurant „Tivoli”.*

## Kegelen op de volautomatische kegelbanen

zeer attractieve gelegenheid om te combineren met uw zakelijke- of feestelijke vergaderingen, besprekingen, uitstapjes, dinetjes en dergelijke.

In het modern ingerichte Café-Restaurant „Tivoli“, Stationsweg 9 te Meppel

### PRIMA KEUKEN:

Alle inlichtingen, reserveringen enz. bij de exploitant:  
B. C. A. Nieland, Telf. 05220-1313

*Nadat op 7 december 1962 de automatische kegelbanen officieel in gebruik werden genomen, werd in verbinding met het Restaurant „Tivoli“ getracht algemeen meer bekendheid te geven aan de aanwezigheid van het kegelhuis, door ook niet-kegelaars hiervoor te interesseren.*

het zgn. weekend „Vrije baan“-kegelen op zaterdag en zondag en wel gedurende 6 weken. 24 December 1967 functioneert de stichting 5 jaar, de 5 avondclubs werd een schrijven gezonden, waarin werd uiteengezet, dat door stijgende alg. kosten de kegelbaanhuur diende te worden verhoogd, nadat enige jaren de huur stabiel was gebleven. De nieuwe jaarhuur werd gesteld op f 1.250,-. Inmiddels werd de nieuwe club „E.V.A.“ opgericht.

Vanaf 1 november 1964 verhuurde de Stichting de kegelbaan op maandagmiddag aan de Ned. Vereniging van Huisvrouwen, afd. Meppel voor f 600,- per jaar. Enkele leden dier vereniging voelden nl. wel wat voor de kegelsport, de praktijk bood een ander beeld. Het bleek voor sommigen, in verband met kleine kinderen bezwaarlijk, regelmatig aan de baan te verschijnen, een kindercrèche was Tivoli nog niet rijk. Per 1 april 1965 werd de overeenkomst dan ook verbroken en kwam de maandagmiddag vrij voor de in februari 1972 op te richten Damesclub „K.O.M.M.“.

Eind 1964 vond wederom een interne verbouwing van het kegelhuis plaats. Centrale verwarming werd aangelegd, waarvoor bij de directie der N.V. een renteloze lening werd verkregen van f 6.000,-, af te lossen in 10 jaar of eerder.

Reeds in 1968 bestond bij de directie der N.V. de behoefte, het sociëteitsgedeelte/gebeuren af te splitsen van het café-restaurant aan de Stationsweg, met een eigen, afzonderlijke sociëteitsvergunning. Contact werd gezocht met architect dhr. Van Gelder van Heinekens Brouwerij, ter realisering van het bouwen van een nieuwe sociëteit, aansluitend aan het kegelhuis, op eigen terrein naast het tennispark en de exploitatie zelf ter hand te nemen, dit in volle overeenstemming met de heer C. Mustert, pachter van het café-restaurant.

De gemeente Meppel verleende op 11 april 1969 de bouwvergunning, met daarbij de restrictie, dat de op de bouwplaats staande beukeboom diende te worden gehandhaafd. Later zou blijken, dat t.a.v. de fundering extra voorzieningen dienden te worden getroffen, wat meerdere kosten en vertraging in de bouw zou opleveren. Een aantal jaren later heeft de bewuste boom toch het onderspit moeten delven, bij het afzagen van de stam moesten een paar nieuwe zagen worden ingezet. Granaatsplinters in de stam, ingeslagen tijdens de bomaanval op het sociëteitsgebouw in november 1944, deden de tanden van de zaag afknappen. De gemaakte extra kosten bij de bouw bleken dus achteraf onnodig te zijn geweest.

Er zou nog heel wat water door de Reest stromen, voordat aannemer Noorman begin juni met de bouw kon beginnen. 8 November 1969 werd de nieuwe aanwinst van „Tivoli“ met feestelijk vertoon geopend.

Per 31 december 1974, na 12 jaar het kegelhuis te hebben beheerd, kon dit onderdeel onroerend

goed aan de sociëteitsvereniging „Tivoli” worden overgedragen. Totaal werd aan het interieur van het kegelhuis f 71.037,29 besteed. Na afschrijving over 12 jaar van f 41.550,44 resteerde een boekwaarde van f 29.486,85 en een kassaldo van f 899,34. Na opheffing is er een schuld van f 24.806,19 naar de sociëteitsvereniging overgegaan.

Op 3 september 1976 verscheen het stichtings-bestuurslid W. J. Chr. Müller voor de toenmalige kandidaat-notaris mr. W. R. Panman, plaatsvervanger van notaris van Kampen, aldaar werd bij akte de Stichting Kegelhuis „Tivoli” opgeheven.

*W. J. Chr. Müller.*